

betalt, hvad han skulde, men puttet det i sin egenomme; men saalænge det ikke er bevist ved en Underfølgelse, at hans Medgjørelse er falsk, saalænge bør hans Ord staa til Troende, og saalænge kan det ikke siges, at han har besvæget Statskassen.

Finantsministeren (Strup): Jeg har ikke tidligere havt Grund til at tvivle om, at de Indberetninger, der ere blemne indsendte fra de Embedsmænd, der fortære under mig, om, hvad deres Kontorholdsudgifter have været i det foregaaende Aar, have været rigtige, førend det Tilfælde indtraf, som har foranlediget det foreliggende Lovforslag. Jeg har derfor, som det ogsaa er angivet i det ærede Udvalgs Betænkning, truffet de Foranstaltninger, som jeg har anset for at være hensigtsmæssige til Forebyggelse af, at der for Fremtiden for Toldetatens Vedkommende skulde komme urigtige Indberetninger til Ministeriet. Disse Indberetninger indgives een Gang om Aaret, naar Finantsaaret er sluttet, og den Ordre med Hensyn til Form og Dokumentation, der skal ledsage Indberetningerne, vil altsaa komme til at virke for det Finantsaar, vi nu ere inde i. Jeg kan ikke Andet end anbefale det ærede Thing at bevilge den afsaaede Embedsmand Pension og at bevilge den med det Beløb, jeg har foreslaaet. Den ærede Ordfører erkjendte selv, at denne Embedsmands Forseelse var ringere end den Forseelse, der var begaaet af den Embedsmand, for hvem der sidst blev fastsat en særlig Pension af Lovgivningsmagten. For denne Embedsmands Vedkommende gif Forslaget ud paa en Pension af 2200 Kr., denne blev nedsat til 2000 Kr., og det forekommer mig altsaa, at naar den ærede Ordfører selv erkjender, at Forseelsen i dette Tilfælde er ringere, maa det tale for, at man saa ikke i dette Tilfælde nedsetter den foreslaaede Pension, saaledes som man gjorde i det nærmest foregaaende Tilfælde. En yderligere Betryggelse for rigtige Indberetninger har det ærede Udvalg ment kunde naaes gjennem en Tilføining til den nugældende almindelige Lovbestemmelse om Indberetningerne, men da en saadan Bestemmelse maa gjælde alle Kontorholdsvederlags-havende Embedsmænd, altsaa ogsaa Embedsmænd, der fortære under andre Ministerier end Finantsministeriet alene, vil Følgen deraf altsaa blive, at Tilløgsbestemmelsen maa tages under Overveielse af samtlige Ministre i Forening. Det er en saadan samlet Overveielse, som jeg har udtalt for Udvalget, at jeg skulde foranstalte. — Naar det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) gjorde gjældende, at denne Embedsmands Forseelse

ikke bestod i, at han havde brugt Mindre til Kontorhold, end hvad han havde i Kontorholdsvederlag og den Andel af uviste Indtægter, som forudsættes skal bruges til Kontorhold, saa skal jeg dertil bemærke for det Første, at dersom han havde brugt Mindre, havde det været fuldstændig lovligt. En Embedsmand har fuldstændig Lov til at bruge Mindre end sit Kontorholdsvederlag og disponere over det Overskydende, som han vil, ligesom han ogsaa er forpligtet til, naar han ikke kan komme ud af det med sit Kontorholdsvederlag, at tilskyde af egne Midler det, der mangler. Altsaa i den Henseende vilde der i intet Tilfælde kunne bebreides ham Noget, om han ikke havde brugt Alt, hvad han havde. Men det forholder sig iøvrigt ikke rigtigt. Det er ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem angav, at han i Virkeligheden ikke blot har forbrugt dette Beløb, men ydet et Tilskud dertil af sin egenomme; det er kun rigtigt under den aldeles urigtige Forudsætning, at han betragter som Del af sit Kontorholdsvederlag disse særlige Indtægter, som det er tilladt vedkommende Embedsmænd at skaffe sig, men som ikke paaligger ham som Embedsmand. Det er disse Indtægter, der hidrøre fra den Hjælp, der ydes til vedkommende Handlende til Opgjørelse af deres Kreditoplags Størrelse. Dertil hører ogsaa eller har hørt — det er jo nu ophørt — den Indtægt, som Vedkommende har havt eller Kontoret har havt ved Salg eller Udlevering af trykte Blanketter til Toldangivelse. Det er ganske vist ikke store Indtægter, der kunne hidrøre herfor; en saadan Blanket er i alt Fald paa dette Kontor blevet udleveret for et Beløb af 2 Ore; men alligevel, naar Bekostningen derved indskrænker sig til en Broddel af 1 Ore og det gjentager sig en halv Snes Tilfælde Gange i Løbet af et Aar, bliver det dog alligevel til Noget. Disse Indtægter, som det er tilladt Toldkontorerne at skaffe sig, have ikke Noget med Kontorholdsvederlaget at bestille, og den Forretning, der udøves der, har Intet at gjøre med det, som Vedkommende bliver betalt for at udføre; det er ikke nogen pligtig Gjerning for ham. Det er altsaa en Feiltagelse fra vedkommende Embedsmands Side, naar han angiver det af ham udbetalte Beløb til hele Kontorpersonalet som Kontorholdsvederlagssum, idet han dertillige angiver, hvad vedkommende Betjent under ham har havt i Ekstrafor tjeneste ved Salg af Blanketter eller ved at hjælpe de Handlende med deres Toldkreditoplags Opgjørelse. Dersom vedkommende Embedsmand vil betragte dette som Indtægter, tilkommende ham selv, har han ingen Ret til at lade det udføre for den Betaling, han af